

РЕШЕНИЕ

№ 25

гр. Шумен, 23.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XV-И СЪСТАВ, в публично заседа.е на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Пламена К. Недялкова

при участието на секретаря Ц. В. К.
като разгледа докладваното от Пламена К. Недялкова Административно наказателно дело № 20223630202410 по описа за 2022 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление №8/08.08.2022год. на Началник сектор Пътна полиция към ОДМВР - Шумен, с което на основА.е чл.53 от ЗАНН и чл.258 ал.1, във вр. с чл.69 ал.1 от ЗМВР на А. С. Д., ЕГН ***** от гр.Варна е наложено административно наказА.е “глоба” в размер на 50 лева.

Жалбоподателят в жалбата моли съда да отмени наказателното постановление. Не оспорва обстоятелство, че не се е явила в сектор ПП при ОДМВР – Шумен, след като е била редовно призван, но счита, че не е налице виновно поведение от нейна страна, тъй като имала уважителна причина за неявяването си. Към жалбата прилага заверено копие на епикриза. Намира, че са налице и допуснати съществени процесуални нарушения, доколкото в НП не са изложени доводи, относно приложението на чл.28 от ЗАНН или липсата на предпоставки за това.

В съдебно заседа.е жалбоподателят редовно призван не се явява. Не се явява и процесуален представител.Депозирана е молба, в която се излага становище НП да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. С жалбата прави искане да бъдат присъдени направените по делото разноски.

За АНО редовно призван явява се процесуален представител, който моли НП да бъде потвърдено. В придружителното писмо е направено искане да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена от надлежна страна в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

От събра.те по делото доказателства и становища на стра.те, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, се установи следното от фактическа страна:

На 14.04.2022г. на жалбоподателката била връчена призовка да се яви на 18.04.2022г. в 10.00 часа в сектор ПП при ОДМВР – Шумен. На посочената в призовката дата и час жалбоподателката не се явила.

На 19.05.2022г. св.М. Г. М. – ПИ в сектор ПП при ОДМВР - Шумен съставил срещу жалб. Д. АУАН бл.№158155 за нарушение на чл.258 ал.1, във вр. с чл.69 ал.1 от ЗМВР, извършено на 18.04.2022г. Актът бил съставен в отсъствие на нарушителя като за съставянето му жалб.Д. не била поканена. Същият бил връчен на Д. на 01.07.2022г. При

предявяване и връчване на акта не са отразени възражения. ДепозирА. са писмени възражения в законоустановения срок, в които е посочено, че жалбоподателката е била във фактическа невъзможност да се яви на 18.04.2022г., поради обстоятелството, че в периода от 15.04.2022г. до 30.04.2022г. е била на лечение в УМБАЛ „Св.Марина“ ЕАД, гр.Варна. Към възражението е приложено и заверено копие на Епикриза издадена от УМБАЛ „Св.Марина“ ЕАД, гр.Варна, Първа психиатрична клиника, Катедра по Психиатрия и медицинска психология.

Във връзка с депозирА.те възражения била извършена проверка от И.С.Г. – ПИ в група ОДПДПК в сектор ПП при ОДМВР – Шумен. След като се запознал с възраженията и материалите по преписката, св. Господинов не установил обстоятелства или доказателства съставения срещу жалбоподателя АУАН да бъде анулиран или преписката прекратена, поради което счел подаденото възражение за неоснователно. По отношение изложените твърдения, че била на лечение, изложил становище, че не могат да бъдат приети за основателни, с аргумента, че след приключване на болничното ѝ лечение е можела да се яви преди датата на съставяне на акта или да уведоми писмено служителите за причината, поради която не се е явила.

Въз основа на съставения акт и материалите съдържащи се в административно – наказателната преписка, административно-наказващият орган е издал обжалваното НП като е възприел изцяло констатациите съдържащи се в АУАН. На основА.е чл.258 ал.1, във вр. с чл.69 ал.1 от ЗМВР на А. С. Д., ЕГН ***** от гр.Варна е наложено административно наказА.е “глоба” в размер на 50 лева. Наказателното постановление ѝ е връчено лично на 07.11.2022г.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от показА.ята на разпитА.те в съдебно заседА.е свидетели, както и приетите и приложени по делото писмени доказателства. Съдът кредитира изцяло показА.ята на разпитА.те по делото свидетели, тъй като същите пресъздават това, което са възприели непосредствено като показА.ята им са логични и безпротиворечив. Изясняват всестранно и пълно всички релевантни по делото обстоятелства.

При така установената фактическа обстановка съдът приема, следното:

Административно – наказателната отговорност на жалбоподателката е ангажирана на основА.е чл.258 ал.1, във вр. с чл.69 ал.1 от ЗМВР. Разпоредбата на чл.258 ал.1 от ЗМВР предвижда санкция за лице, което след като е редовно призовано не се яви без уважителни причини в местата по чл.69 ал.1 от ЗМВР. Съгласно разпоредба на чл.69 ал.1 от ЗМВР полицейските оргА. могат да призовават в служебните помещения граждА. за изпълнение на определените им с този закон правомощия. Безспорно е установено от доказателствата по делото, че на процесната дата жалбоподателката, след като била надлежно призована, не се явила в сектор ПП при ОДМВР - Шумен. Това обстоятелство не се оспорва и от жалбоподателката, но счита, че не е налице виновно поведение от нейна страна, тъй като имала уважителна причина за неявяването си. От друга страна в жалбата излага доводи, че ѝ била връчена покана, в която не била посочена конкретна дата за явяване, а ѝ бил указан седем дневен срок за явяване, след получаването ѝ, а също така в поканата изрично било посочено, че явяването не било задължително, поради което не е извършила вмененото ѝ нарушение.

От приобщените по делото писмени доказателства безспорно се установява, че във връзка с една и съща преписка, на 14.04.2022г. на Д. била връчена покана, със посоченото от жалбоподателката съдържА.е, за явяване в сектор ПП при ОДМВР - Шумен при ст. инспектор М. М., както и призовка за явяване на конкретно посочена дата и час /18.04.2022г в 10.00 часа/, отново при ст. инспектор М. М.. С процесното НП е ангажирана отговорността на Д. за това, че не се е явила на 18.04.2022г., след като ѝ била връчена призовка тип МВР, т.е. отговорността на жалбоподателката се ангажира, въз основа на връчената ѝ призовка, в която изрично е посочено, че явяването ѝ е задължително, а не на поканата.

Настоящият съдебен състав намира, че жалбоподателката не е осъществила състава на нарушението, тъй като е била налице уважителна причина за неявяването ѝ на посочената дата и час в сектор ПП при ОДМВР – Шумен. От приложената по делото епикриза издадена от УМБАЛ „Св.Марина“ ЕАД, гр.Варна, Първа психиатрична клиника, Катедра по Психиатрия и медицинска психология, безспорно се установява, че е в периода от 15.04.2022г. до 30.04.2022г. е била на лечение в УМБАЛ „Св.Марина“ ЕАД, поради което

е била в обективна невъзможност да се яви на конкретно посочената в призовката дата – 18.04.2022г.

В депозирА.те писмени възражения жалбоподателката е посочила това обстоятелство като е приложила и доказателства, че не се е явила по здравословни причини. Проверка на изложените във възраженията обстоятелства е извършил И.С.Г. – ПИ в група ОДПДПК в сектор ПП при ОДМВР – Шумен, който по отношение изложените твърдения, че била на лечение, изложил становище, че не могат да бъдат приети за основателни, с аргумента, че след приключване на болничното ѝ лечение е можела да се яви преди датата на съставяне на акта /19.05.2022г./ или да уведоми писмено служителите за причината, поради която не се е явила. Тези аргументи съдът намира за неоснователни. Доколкото отговорността на жалбоподателката е ангажирана за нарушение извършено на 18.04.2022г., следва към тази дата да се преценява дали са били налице или не уважителни причини за неявяването ѝ и доколкото такива безспорно са били налице, издаденото НП се явява незаконосъобразно, тъй като жалб. Д. не е осъществила състава на вмененото ѝ нарушение.

От друга страна при извършената служебна проверка настоящата инстанция намира, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при съставяне на АУАН, което също обуславя неговата незаконосъобразност. Разпоредбата на чл.40 от ЗАНН урежда процедурата по съставянето на акта за установяване на административно нарушение и съгласно ал.1 от нея, акта се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението. Изключенията от това правило, даващи възможност за съставяне на акта в отсъствие на нарушителя са изчерпателно, точно и недвусмислено посочени в разпоредбата на чл.40 ал.2 от ЗАНН, а именно когато нарушителят е известен, но не може да бъде намерен или след покана не се яви за съставянето на акта. Обстоятелството, че актът е съставен в отсъствие на нарушителя не е отразено изрично в АУАН, но това безспорно се установява от показА.ята на актосъставителя, както и от факта, че съставения на 19.05.2022г. акт е връчен на Д. на 01.07.2022г. В процесният случай акта е съставен в отсъствие на нарушителя без да си бил налице предпоставките за това. Самият актосъставител в съдебно заседаА.е заявил, че жалбоподателката не е била търсена за съставяне на акта, поради което не е била налице нито първата, нито втората хипотеза на чл.40 ал.2 от ЗАНН. Няма други доказателства, опровергаващи показА.ята на актосъставителя, нарушителят да е бил търсен и да не е намерен на посочения в съставения АУАН адрес. Именно поради това, съдът намира, че прилагането на разпоредбата на чл.40 ал.2 от ЗАНН при съставянето на процесния акт е станало, без да са били налице законовите предпоставки за това, доколкото по делото липсват доказателства установяващи, че макар да е било известно наказаното лице, търсен на регистрирА.я адрес не е могъл да бъде намерен. Не са спазени определените от закона императивни изисквА.я, относно процедурата по установяване на административно нарушение. Процесуалните правила на ЗАНН, регламентиращи процедурата по съставяне на АУАН, респективно неговото съдържА.е, са формални, но същите са условие за валидност на акта. АУАН се съставя при стриктно и точно спазване на императивните норми на процесуалния закон. Нарушението на тези правила е съществено, тъй като е довело до огрА.чаване на правото на защита на санкционираното лице да се запознае със съдържА.ето на акта, да изложи обяснения или възражения. Нарушава се правото на защита още в самото начало на административно-наказателното производство, което не подлежи на сА.ране впоследствие.

Предвид изложеното съдът намира, че НП следва да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

Предвид изхода на делото искането на наказващият орган за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е неоснователно.

Основателно се явява искането на жалбоподателя за присъждане на разноски. Съгласно чл.18 ал.2 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, защита и съдействие по дела срещу НП, в които административното наказА.е е глоба или имуществена санкция, възнаграждението се определя по правилата на чл.7 ал.2 върху стойността на санкцията. С обжалваното НП е била наложена имуществена санкция в размер на 50 лева, поради което размерът на минималното възнаграждение е 400 лева към момента на договарянето и към настоящия момент. Съгласно §2а от ДР на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на

адвокатските възнаграждения за нерегистрираните по ЗДДС адвокати размерът на възнагражденията по наредбата е без включен в тях ДДС, а за регистрираните длъжимият ДДС се начислява върху възнагражденията по наредбата и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение. Това означава, че определените въз основа на правилата на Наредба № 1/2004 г. адвокатски възнаграждения винаги са без включен в тях ДДС, който се начислява отделно върху вече определеното по реда на Наредбата възнаграждение. В конкретният случай упълномощеният адв.Й. А. от АК – Варна е регистриран по ЗДДС, видно от приложеното удостоверение. Видно от приложеният договор за правна защита и съдействие от 11.01.2023г. е било договорено и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 480 лева с ДДС, т.е. в минимално предвидения размер, което следва да бъде възложено на ОДМВР – Шумен.

По гореизложените съображения и на основа чл.63 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №8/08.08.2022год. на Началник сектор Пътна полиция към ОДМВР - Шумен, с което на основа чл.53 от ЗАНН и чл.258 ал.1, във вр. с чл.69 ал.1 от ЗМВР на А. С. Д., ЕГН ***** от гр.Варна е наложено административно наказание “глоба” в размер на 50 лева.

ОСЪЖДА ОДМВР - Шумен **ДА ЗАПЛАТИ** на А. С. Д., ЕГН ***** сумата от 480 /четиристотин и осемдесет/ лева представляваща направени разноски по делото за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр.Шумен на основа ята, предвидени в НПК и по реда на глава 12 от АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____